

Craiova - Calafat

Descriere

Mănăstirea Maglavit

Descriere

Prima biserică a fost ridicată în 1935, de mai mulți localnici, pe locul în care păstorul Petrache Lupu, văzuse în ziua de 31 mai 1935 „un moșneag cu barbă albă [...] care stătea deasupra pământului ca la două palme”. În anul 1935, în mai multe zile de vineri, lui Petrache Lupu i se arată Moșul (Dumnezeu), transmițându-i porunci către lume pentru îndreptarea spre Biserică, spre dreapta credință. În scurt timp, la Maglavit ajung să sosească câteva mii de credincioși în fiecare zi. Pe locurile unde se petrecuseră revelațiile sunt ridicate cruci, troițe și chiar un amvon pentru propovăduirea poruncilor dumnezeiești. La 14 septembrie 1935, era pusă piatra de temelie a viitoarei mănăstiri, fiind trimiși aici câțiva călugări. De remarcat că pe malul Dunării s-a înființat o mică obște de călugărițe. Construcția acestui așezământ trece prin etape de zbucium timp de 70 de ani. În 1936, a început ridicarea mai multor corpuri de case, într-un ritm destul de lent. Cel de-al Doilea Război Mondial și instaurarea regimului comunist au condus la desființarea mănăstirii. Viețuirea monahală a reînceput abia în 1990, când au fost reluate lucrările de construire a așezământului. Lucrările au evoluat greoi, fiind intensificate abia după 2006. În 2010, Mănăstirea Maglavit a fost transformată din mănăstire de călugări în mănăstire de maici. În prezent, lucrările de construcție sunt aproape finalizate.

Harta

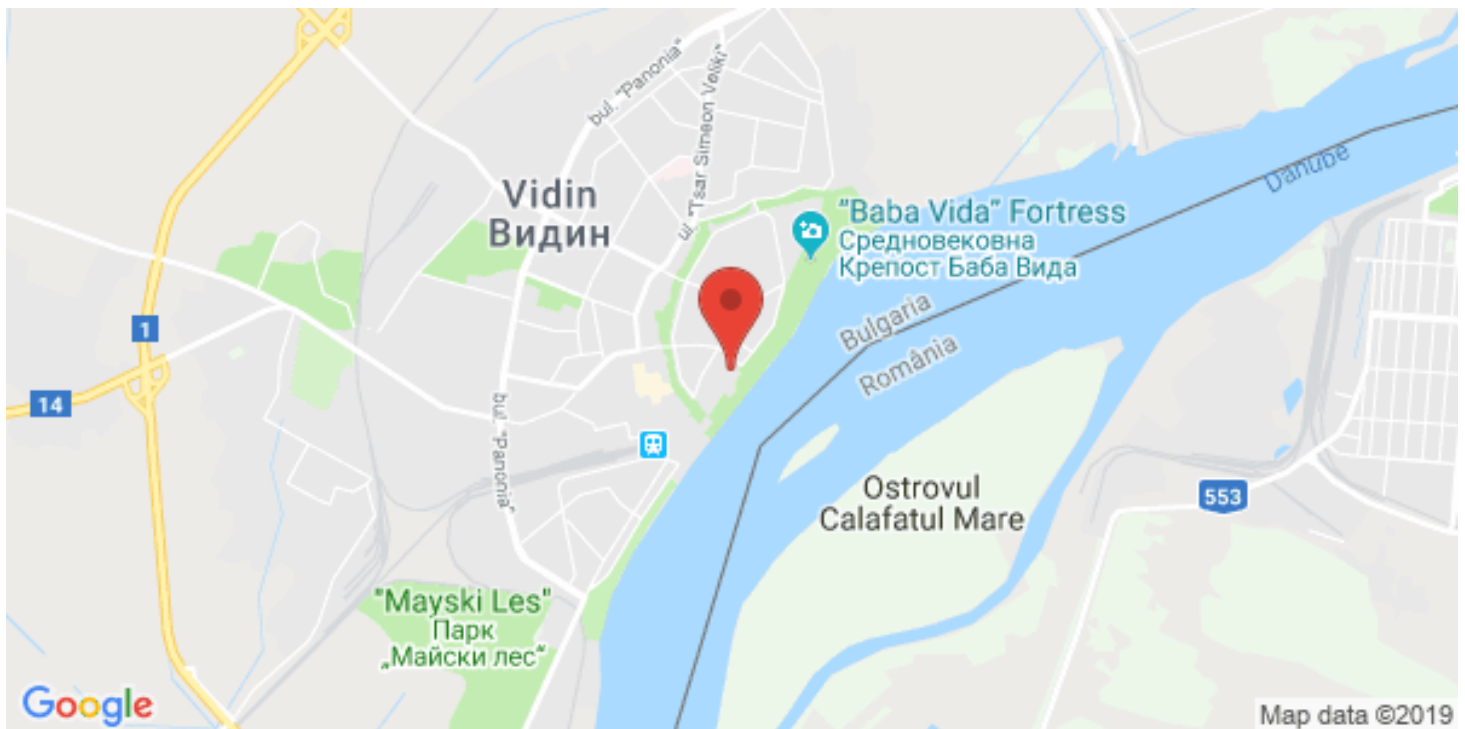
Biserica Sfântul Nicolae

Descriere

Biserica face parte dintr-un complex eparhial, alături de Biserica Sf. Pantelimon, Catedrala din Vidin și Mausoleul Exarhului Antim. Prima biserică a fost construită în anul 1799, pe ruinele vechii clopotnițe, fiind o anexă a bisericii Sf. Pantelimon. Noua biserică a fost construită în cadrul unui alt proiect, în 1926. Este o bazilică cu trei nave încrucișate, cu absidă și pronaos, cu două galerii, la nord și la sud, și una spre vest. Din exterior, biserica este impresionantă, cu o cupolă mare, două turnuri situate simetric deasupra intrării centrale, precum și fațade frumoase, cu ferestre rotunde și boltite. În interiorul bisericii găsim o podea din mozaic extrem de frumoasă și un mozaic pe peretele sudic, reprezentându-l pe Sfântul Nicolae Făcătorul de Minuni, cel mai probabil lucrat la Berlin. Icoanele și minunatele picturi murale sunt realizate de maeștrii Școlii din Debar, Philip Filipov, Krastyu Yankov și Jeliaskov. Biserica a fost renovată în anul 2009. Aici au loc slujbe regulate la care participă mitropolitul Vidinului.

Harta

Mănăstirea Sfântul Dumitru Basarbov

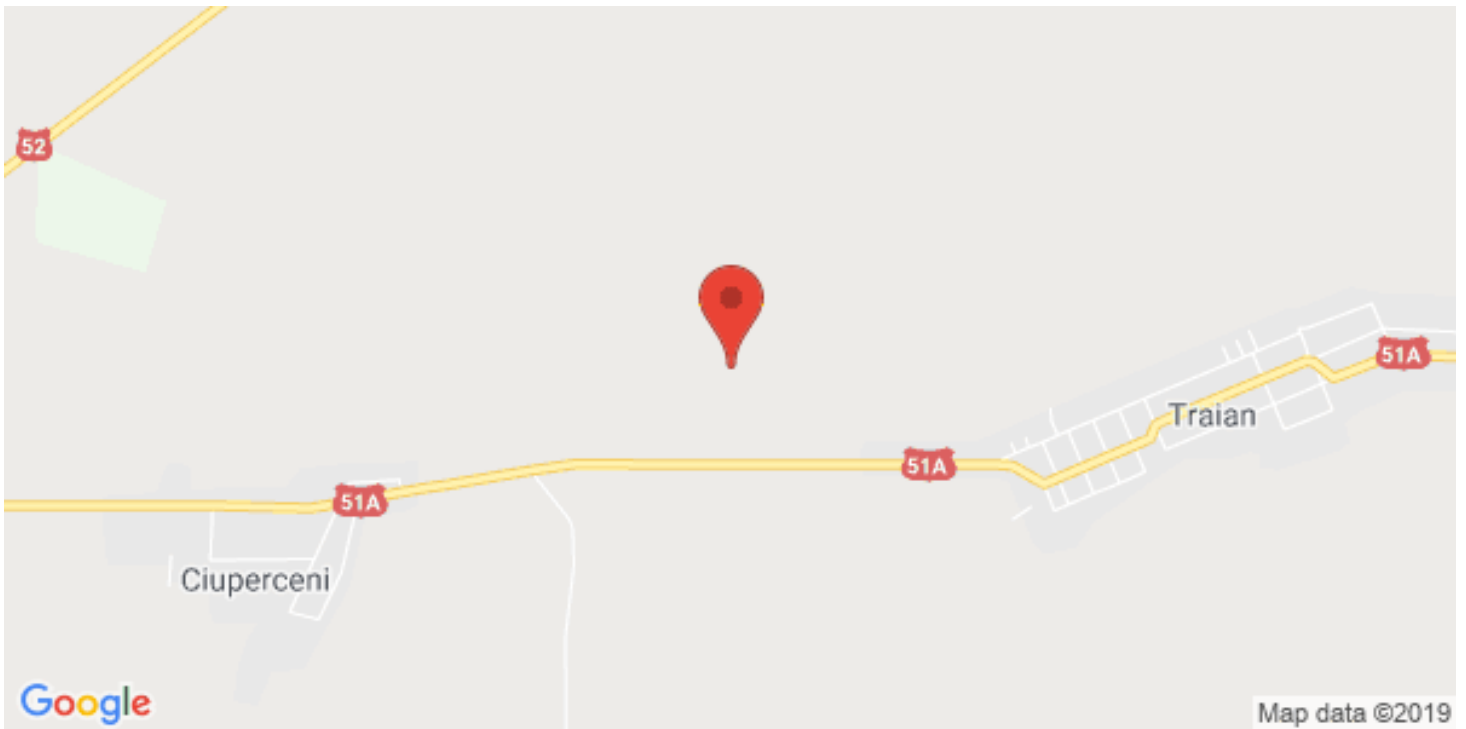
Descriere

Această mănăstire se află aproape de orașul Ruse, în stâncile pitorești din jurul râului Rusenski Lom și este singura mănăstire rupestră în funcțiune. Este un monument al arhitecturii, culturii și pelerinajului din secolul al XIII-lea. Mănăstirea face parte din lanțul de mănăstiri rupestre aflate de-a lungul râului Rusenski Lom. În timpul celui de-al Doilea Țarat Bulgar, o mulțime de călugări, inspirați de credința în Dumnezeu și de dorința de a duce o viață cinstită și modestă, se refugiază și viețuiesc în mai multe mănăstiri rupestre. În secolul al XIV-lea, mănăstirea se află sub autoritatea voevodului Basarab I al Țării Românești, înrudit cu dinastia bulgară prin fiica sa Teodora, prima soție a țarului Ivan Asan (1331-1371). Potrivit legendelor, Basarab I a înființat această mănăstire, făcându-i numeroase dani. Mănăstirea poartă numele lui Dimitrie Basarabov, numit și Sf. Dimitrie cel Nou. Acesta a fost o personalitate istorică care s-a născut și a trăit în satul Basarabovo. În apropierea satului a descoperit această mănăstire rupestră, unde a dus o viață de sihastriu. Când și-a simțit sfârșitul aproape, s-a așezat pe malul râului Lom între două lespezi, creându-și propriul sicriu. Când l-au scos din ape, trupul lui era

neatins și a fost înmormântat în biserica din sat, ridicată în locul casei natale, iar mai târziu rămășițele sale au fost mutate în această mănăstire. După primul război ruso-turc din 1774, moaștele Sf. Dimitrie Basarbov au fost mutate la București, al cărui ocrotitor este astăzi, prăznuit la 26 octombrie. Construcția este săpată în adâncimea stâncii, la intrare având o nișă în care a trăit Sf. Dimitrie Basarbov. Mănăstirea este renovată recent, având montate balustrade și trepte de acces, iar picturile murale au fost refăcute. În 2005, Patriarhia Română a donat o părticică din moaștele sfântului către mănăstire.

Harta

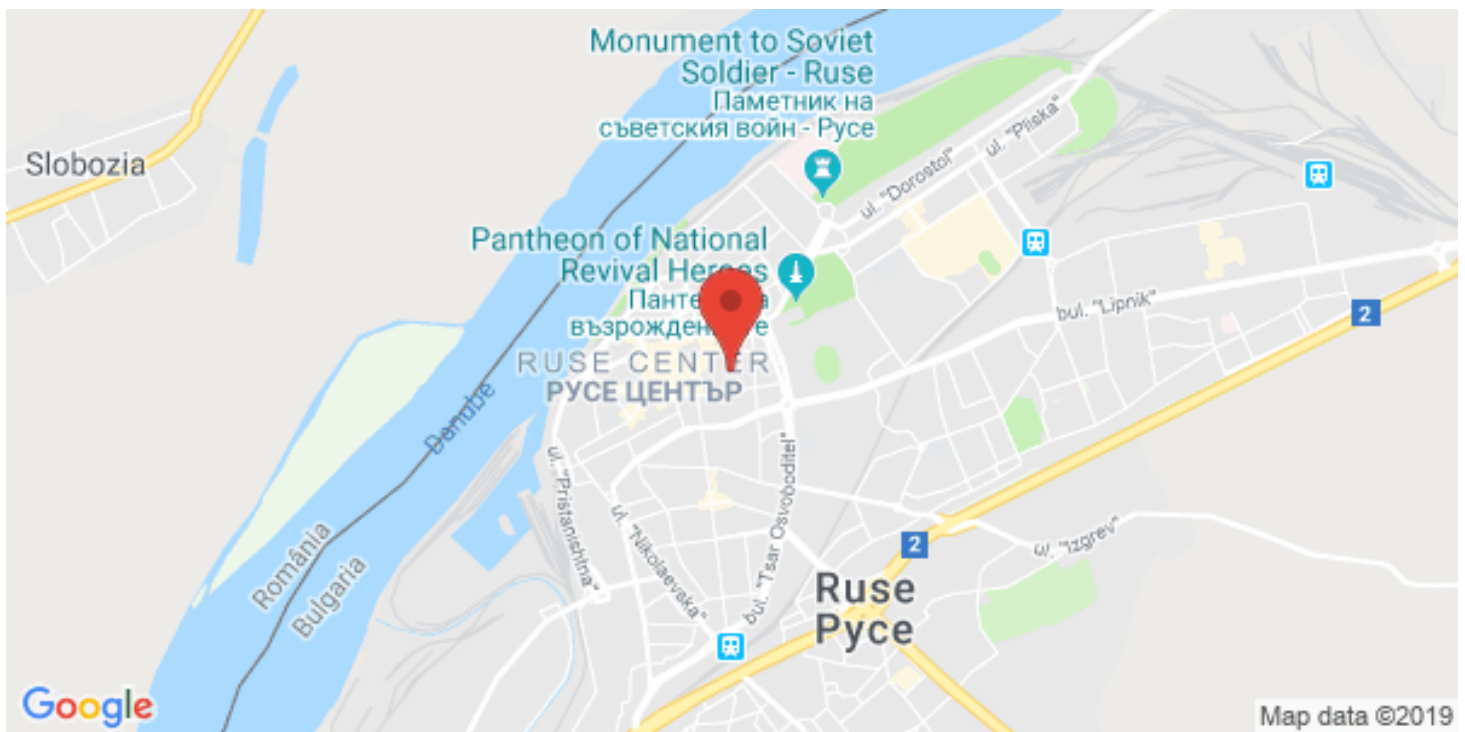
Mănăstirea Sfânta Treime din Ruse

Descriere

Biserica este cea mai veche clădire din oraș, construită pe ruinele unei biserici din secolul al V-lea. Este o construcție solidă, o bazilică cu trei nave separate de șapte coloane, adânc îngropate în pământ. Un cub mare în stil rusesc a fost construit în spatele intrării, iar clopotele bisericii sunt în număr de cinci. Există două capele, prima purtând hramul Sf. Alexander Nevsky, construită în anul 1884 și unde este amenajată o expoziție muzeală, și cea de-a doua, cu hramul Sf. Kiril și Metodiu, construită în 1886. Iconostasul bisericii și icoanele sunt realizate de un maestru necunoscut. Între anii 1989-2000, aici s-au efectuat ample lucrări de restaurare. Biserica este declarată monument de culturală de importanță națională.

Harta

Biserica Sfântul Gheorghe din Ruse

Descriere

A fost construită pe ruinele vechii biserici de lemn, arsă în timpul războiului ruso-turc din 1806-1812. După obținerea permisiunii de la conducătorii otomani, maiorul Peno Nikeoglu din Tryavna o reconstruiește abia în 1843. Este o bazilică mare, adânc săpată în pământ, cu trei altare: cel din centru este închinat Sf. Gheorghe; cel din nord - Sf. Dimitrie Basarbov, iar cel din sud - Sf. Nicolae. Naosul este separat de restul bisericii prin 6 coloane din lemn. Este zugrăvită de Apostol Hristov, ucenic al Școlii din Debar, iar mai târziu pictura este refăcută de Nikola Kozhuharov și Tcanko Gheorghiev. Iconostasul este opera școlii de sculptură de la Tryavna, fiind executat de Dontcho Todorov și Bozhko Stoynov. Icoanele sunt, de asemenea, realizare a Școlii Tryavna, fiind executate de Zachary Tsanyuv și Yoanikiy Papa Vitanov, în anul 1842. În complexul din jurul bisericii a fost ridicată clopotnița, în 1909, iar în 1939 a fost construit și un paraclis închinat Sf. Ioan de Rila. Este construită și o mare casa bisericească, aici fiind adăpostite biblioteca și sălile de conferință. În biserică se păstrează o parte din moaștele Sfântului Gheorghe, ales în 2002, protector al orașului Ruse.

Harta

Biserica Sfântul Dimitrie din Salonic din Veliko Târnovo

Descriere

Este cea mai veche biserică din oraș, ridicată în anul 1185 și are legătură cu un important eveniment istoric, și anume răscoala lui Petru și Asan împotriva domniei bizantine. Aici au fost îngropați țarii din familia lui Asenevci, Assan - tatăl și Kaloian. În secolele XVII-XVIII, a existat o necropolă și o mănăstire. Biserica este îngustă, cu galerii din nord și sud, cu o formă de cruce, și turnuri în cruce. Este construită cu trăsăturile tipice ale Evului Mediu, cu plăci ceramice inserate și rozete. din piatră și cărămidă. Biserica în sine are un aer aparte, „edeival”, fiind deosebit de pitorească ca arhitectură. Este declarată monument de valoare națională, fiind administrată de Muzeul Regional de Istorie din Veliko Târnovo.

Harta

Biserica 40 de Mucenici din Veliko Târnovo

Descriere

Construită în secolul al XIII-lea, în cinstea victoriei țarului Ioan Asan, la data de 9 mai 1230, asupra domnitorului din Epir Teodor Komnin, această biserică reprezintă cel mai important monument medieval din Veliko Târnovo. Până atunci, în acest loc existase o necropolă din secolul al XI-lea și, probabil, mai târziu a fost ridicată biserica „Maica Domnului”. Actuala biserică are trei abside, șase coloane în interior, mausoleu osuar și două galerii. În biserică este păstrată o pictură murală din secolul al XIII-lea. În secolul al XVIII-lea turcii transformă biserica în moschee, distrugând picturile și icoanele. În Biserica „Sf. 40 de mucenici” sunt înmormântați țarul Kaloian (mort în 1207), țarițele Ana Maria, Irina și Sf. Sava din Serbia. În biserică a fost găsit și inelul și sigiliul țarului. De-a lungul secolelor, biserica a fost de multe ori reconstruită. În acest loc s-au desfășurat numeroase evenimente de importanță națională, cel mai însemnat fiind proclamarea independenței Bulgariei de către țarul Ferdinand, în anul 1908. Biserica a fost declarată

monument de arhitectură de importanță națională, fiind în administrarea Muzeului regional de istorie din Veliko Târnovo.

Harta

Biserica Adormirea Maicii Domnului din Veliko Târnovo

Descriere

Biserica este situată în cartierul Asăneștilor, vis-a-vis de biserica „Sf. 40 de mucenici”, pe malul stâng al râului Iantra. Aceasta este construită peste o biserică veche medievală, în care țarul Asan Kaloian primea moaștele Sf. Filofteia de la Târnovo, o sfântă vindecătoare. Astăzi moaștele ei sunt păstrate în România, la Curtea de Argeș. În secolul al XIV-lea, aici au fost încoronate cele două soții ale lui Ivan Alexandar, Teodora a Valahiei, fiica voievodului Basarab I, și Sara, cu origini evreiești. În anul 1843, biserica a fost renovată și pictată, dar la sfârșitul secolului al XIX-lea picturile deja au dispărut. În 1923, biserica a fost restaurată. Are o cupolă și o singură absidă, centurată de ziduri de cărămidă. Icoanele vechi reprezintă partea cea mai valoroasă a acestei biserici. Icoana Sf. Petka Făcătoarea de miracole, cu inscripții în limba greacă, datează din 1854 și a fost donată de un turc, pentru faptul că icoana i-a vindecat copii bolnavi. Majoritatea iconelor din biserică sunt datate în perioada secolelor XVI-XIX, iar icoanele Maica Domnului și Iisus Hristos Mântuitorul datează din secolul al XVI-lea. S-a constatat că o parte din icoane au fost aduse din bisericile medievale în vecinătate. A existat un iconostas vechi, acum dispărut, iar cel de astăzi are 4 metri înălțime și a fost făcut de Ilia Kosev. În anul

2005, biserica a fost din nou pictată.

Harta

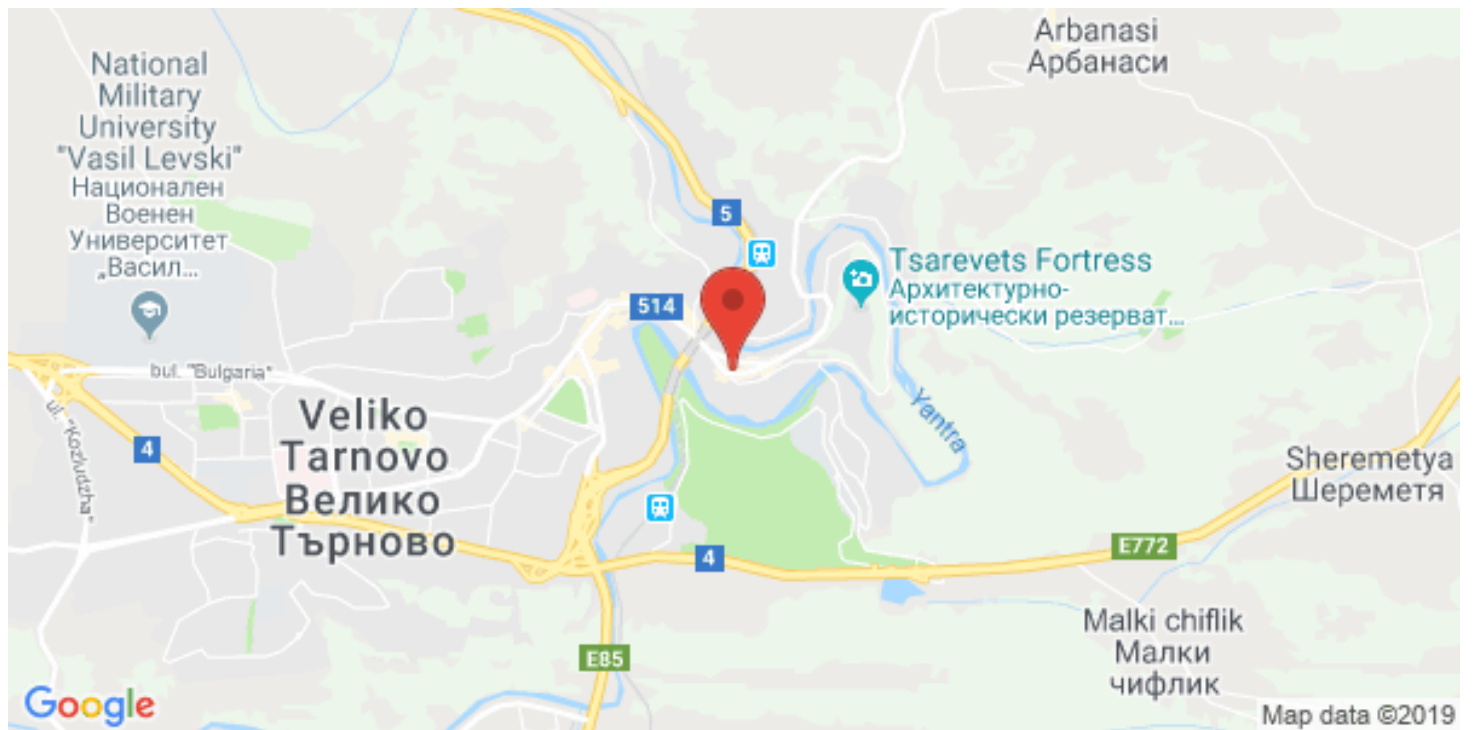
Catedrala Sfânta Naștere a Maicii Domnului din Veliko Târnovo

Descriere

Biserica este situată în centrul vechi al orașului Veliko Târnovo, la poalele cetății Țareveț, în cartierul Boierilor, lângă clădirea Mitropoliei de Veliko Târnovo. Pe temeliiile unei biserici mai vechi, meșterul Kolio Ficeto construiește biserica actuală, între anii 1842-1848, din gresie nisipoasă cioplită și din cărămidă roșie, cu cornișe și arcade duble. Este unică prin cele patru coloane, geamurile elipsoidale, și cele trei nave și două rânduri de capetele din interior. Clopotnița pe zidul vestic este construită tot de Kolio Ficeto. Biserica a fost distrusă la cutremurul din 1913, fiind reconstruită în 1934, după planurile meșterului Grozo. Sculpturile în lemn sunt ale lui Peter Kușlev, de la Școala de la Debar, iar portalul regal cioplit în stejar este elaborat de prof. Travnički. Zugrăveala este realizată de prof. Kojuharov, Peter Seferov, Atanas Veleb și D. Ghidjenov.

Harta

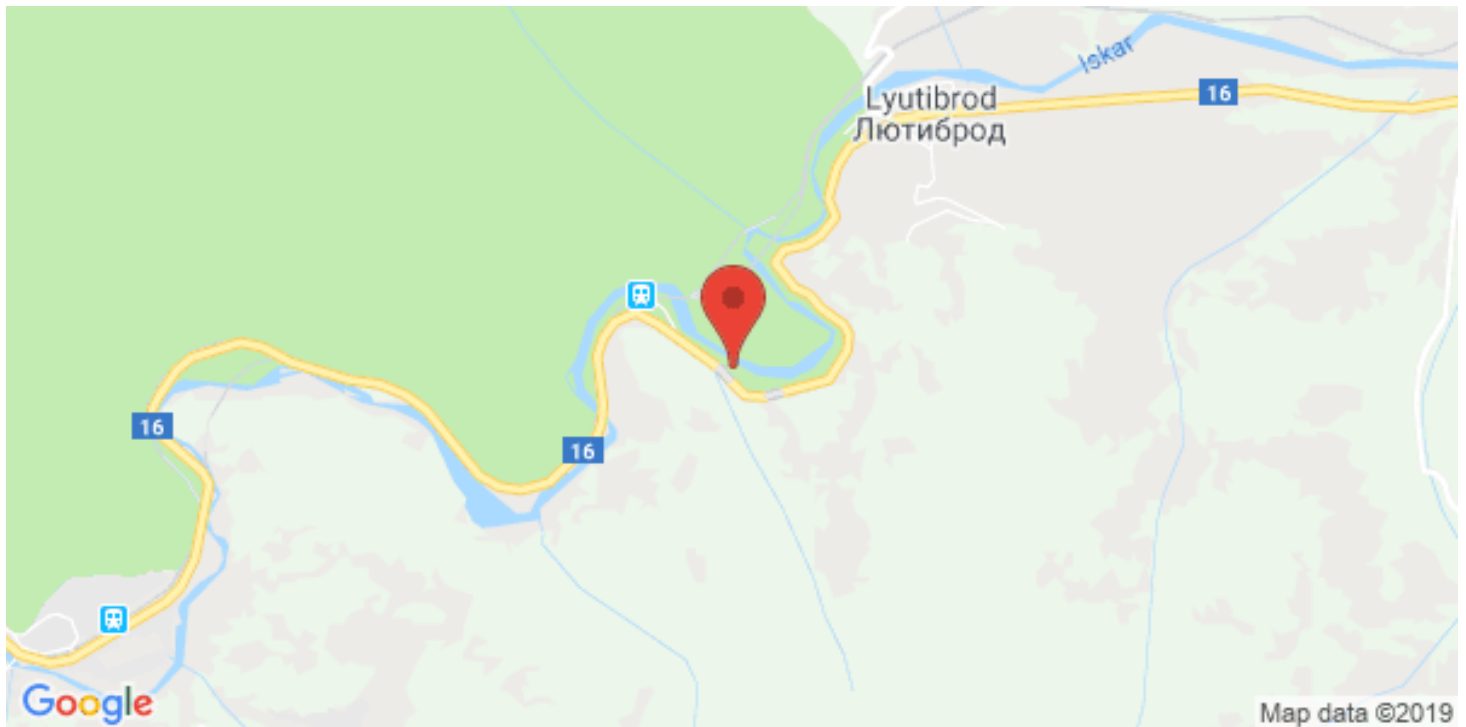
Mănăstirea Cherepish

Descriere

Este o mănăstire ortodoxă bulgară din eparhia Vratsa, situată în defileul Iskar, în așa numita Bulgarie elvețiană, datorită frumuseții zonei. Întemeiată în timpul celui de-al doilea țarat bulgar, sub țarul Ivan Shishman (1371-1393), mănăstirea a fost un mare centru literar și educațional. Ea găzduiește Seminarul duhovnicesc din Sofia, care pregătește preoți pentru întreaga țară. A fost incendiată de mai multe ori în timpul luptelor cu cotropitorii turci, fiind refăcută de fiecare dată. Biserica mănăstirii are formă de navă boltită. Iconostasul este sculptat, iar icoanele aparțin Școlilor de la Tryavna, prin pictorul Yoanikii Vitanov și Debar, prin Vasil Iliev. Are în păstrare valoroase obiecte bisericești, precum și fresce vechi realizate de Pimen Zografski.

Harta

Biserica Sofronii Vrachanski din Vratsa

Descriere

Biserica este parte a unui complex muzeal, împreună cu Muzeul etnografic și cu Muzeul de trăsuri și case tradiționale din Epoca Renașterii. Datează din anul 1848, fiind construită peste o biserică mai veche și este cel mai vechi monument religios din localitate. Prin întreaga sa existență a fost un centru de mare importanță al vieții spirituale și politice din județul Vratsa, de numele său legându-se remarcabile personalități bulgare: Vasil Levski, Sofronii Vrachanski, Paisii Hilendarski. Cladirea are forma unei bazilici cu trei nave, în partea de vest aflându-se clopotnița. Iconostasul și porțile regale reprezintă o excepțională opera de artă aparținând vestitei Școală de la Debar. Icoanele sunt pictate de Anton Stanishev și de marele maestru din Samokov, Dimitrii Zograf. În anul 1989, cu ocazia împlinirii a 250 de ani de la nașterea educatorului renașcentist, episcopul Sofronie Vrachanski de la Vratsa, printr-o decizie a Consiliului eparhial al Episcopiei de Vidin, biserica a fost declarată „Monument memorial episcopul Sofronie de la Vratsa (Vrachanski)”. Sofronie Vrachanski este protectorul spiritual al orașului Vratsa. După restaurarea majoră din anul 2002, în fiecare an la data de 2 iunie,

are loc o slujbă de pomenire a lui Hristo Botev și a eroilor căzuți pentru libertatea Bulgariei. În biserică este amenajată o expoziție având ca temă arta străveche bulgară din regiunea Vratsa, formată din icoane, obiecte bisericești și sculpturi în lemn. Complexul este administrat de Muzeul de Istorie Regională Vratsa.

Harta

Mănăstirea Ivan Pusti

Descriere

Situată nu departe de drumul ce leagă Vratsa de Montana, mănăstirea face parte din centrele spirituale situate pe muntele Vico, la poalele munților Balkan. Construită în jurul unui sanctuar antic al tracilor, ridicat cu câteva milenii înainte de Hristos, mănăstirea a fost centrul spiritual al cetății medievale Kasina. A fost distrusă de mai multe ori de turci, fiind refăcută în forma de astăzi între anii 1894-1928. Aici a existat o școală pentru a educa copiii săraci din zonă. De-a lungul timpului a purtat mai multe nume: mănăstirea Kasinets, Sf. Ioan Teologul, Sf. Ioan de Rila, Pustii. În 2008, mănăstirea a fost renovată din nou. Biserica este o bazilică cu o navă, cu cupola acoperită cu plăci despicate și șase contraforturi spre nord și sud. În jurul mănăstirii există peșteri în care au trăit călugări monahi. Într-una dintre ele a locuit Sfântul Ioan de Rila, protectorul-ceresc al Bulgariei și Europei, iar pe pereții acestei peșteri se păstrează încă fresce. Icoanele și iconostasul au fost realizate de Todor Manyov, de la Școala din Treyava. În pictura murală sunt trei straturi distincte: din secolul al XI-lea, din secolul al XVI-lea și din secolul al XIX-lea. În secolul al XVII-lea au venit aici să muncească meșterii Nikola, Pala și Kostadin de la Chiprovtsi, reprezentanți ai celebrei Școli de meșteri aurari la Chiprovtsi. Se păstrează crucea aurită, cu pietre colorate și cu cei doi lei și inscripția „pentru Mănăstirea Kasinets, meșteri Nikola și Pala din localitatea Kiprovtsi [...] episcopul de Târnovo, Gavriil, 1612”,

dar și două coperti de evanghelie. Acest atelier de aurărit are o contribuție importantă la dezvoltarea meșteșugurilor în ultimii 200 de ani. În perioada Renașterii, mănăstirea nu a fost doar un centru de meșteșuguri, ci și un mare centru literar și spiritual.

Harta

Mănăstirea Klisurski

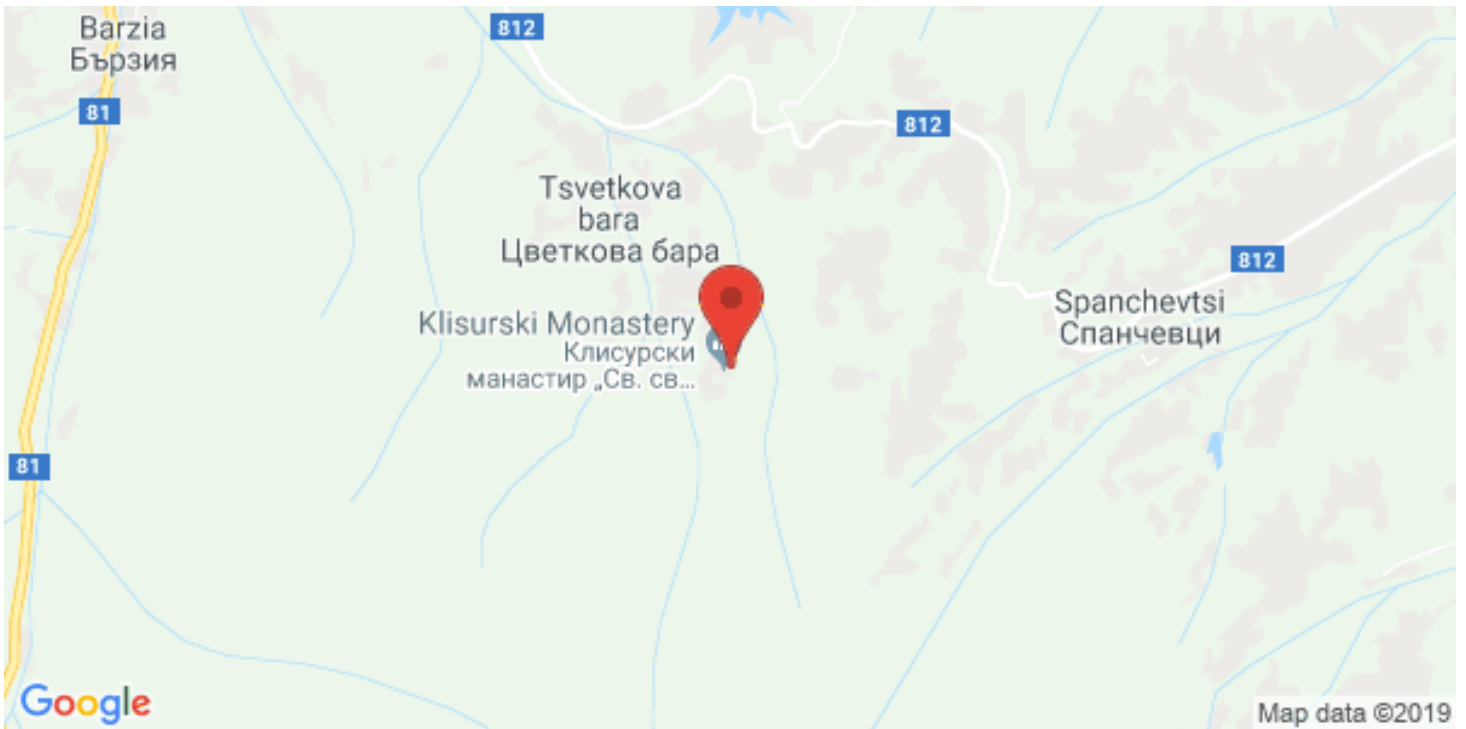
Descriere

Sfântul lăcaș, situat pe dealul din centru complexului, are forma unei biserici cu trei nave, turlă cruciată, cu trei abside, o cupolă cu un tambur de opt ziduri în mijloc, pronaos exterior și două clopotnițe la nord și la sud. Iconostasul splendid este opera meșterului Stoiceo Fandakov din Samocov. Din secolul al X-lea până astăzi, mănăstirea a avut rolul unui adevărat centru spiritual în regiune. În mod repetat, aceasta a fost incendiată, jefuită, distrusă și din nou reconstruită de localnici. În epoca modernă, abia în 1867, Ilia Stoyanov din satul Draganița, în urma unei viziuni cu Sf. Nicolae, începe restaurarea sfântului lăcaș, reușind să implice și populația locală în această muncă. Succesorul acestuia, Alexandar Damianov din Bercovița, devenit mai târziu egumenul Antim, fiind fiul unui om avut, își dedică viața și averea personală pentru dezvoltarea mănăstirii, astfel încât din 1887 și până în 1890, se realizează construcția bisericii. Sprijinit de populația ortodoxă din împrejurimi, reușește să cumpere un număr mare de terenuri pentru mănăstire. Egumenul Antim moare la vârsta de 95 de ani, după ce a petrecut 55 de ani în această mănăstire. În 1891, talentatul pictor Nikola Obrazopisov (1828-1925), cunoscător al tradițiilor din Muntele Athos, este chemat să zugrăvească noile icoane donate de ctitori. Între 1936-1937, urmașul pictorului rus Repin, Gospodin Jeliaskov, fiica sa Olga și ginerele lui, prof. Gherghi Bogdanov, zugrăvesc din nou lăcașul.

Ulterior, arhimandritul Antep, protosinghelul actual al Mitropoliei din Vidin, începe ample lucrări la infrastructura complexului mănăstiresc. Vizitatorii pot afla istoria mănăstirii vizitând muzeul bisericii, care conține exponate valoroase, fotografiile, documente, vase bisericești, cărți de slujit și icoane. Aici se pot vedea, de asemenea, odăjdiile și obiectele primului exarh bulgar și mitropolit al Vidinului, Antim, precum și cele ale mitropolitului Vidinului, Dometian.

Harta

Catedrala Sfântul Dimitrie

Descriere

Catedrala Sf. Dumitru este cartea de vizită a Vidinului. Biserica este a doua ca mărime din Bulgaria și a treia ca înălțime, având 33 metri. Primul lăcaș a fost realizat pe o structură din lemn, care s-a prăbușit de-a lungul timpului, deci a fost necesară construcția unei noi biserici mari, ridicată în perioada 1885-1926. A fost o realizare a lui Antim, primul exarh bulgar, iar construcția s-a ridicat prin eforturile tuturor credincioșilor din oraș. Proiectul aparține unui maestru al școlii din Tryavna și unui arhitect italian. Este o bazilică cu trei nave, în formă de cruce, cu un spațiu mare interior. Pentru a ține evidența timpului, unul dintre clopote are un ceas construit în 1900. Spațiul interior al lăcașului este împărțit în trei planuri. Iconostasul este o lucrare artistică a Școlii Debar, prin faimoasa familie Philipovci, realizată în 1923. Biserica este frumos pictată de o echipă condusă de artistul Zhelyazkov, din școala rusă a lui Repin. Pe lângă icoanele sfinților bulgari, în sfântul lăcaș mai sunt reprezentați și mai mulți eroi naționali bulgari. Tabloul „Cadouri de la Țarul Petru (927-970) către Sf. Ioan de Rila” se întâlnește numai în această biserică.

Harta

